

Kapitola šestnáctá

PRAKTIKOVÁNÍ NOVÉHO ZJEVENÍ

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, str. 396 – 417, 16. kapitola.

Dne 19.března 1988 časně zrána bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí :

„Znát a chápat pravdy (množné číslo) obsažené v Novém zjevení nestačí k životu Nového zjevení. Jestliže kdo zná a chápe pravdu, ale neaplikuje prakticky to, co zná a chápe, pak ta pravda je pro něho mrtvá. Nic dobrého nevzešlo z takové znalosti a z takového chápání. Jak víte, životem pravdy je její dobro. Její dobro se ustanovuje tím, že se pravda žije. Praktikování pravdy je motivujícím faktorem pro uskutečnění a zpřítomnění dobra. Tento princip platí jako pravda i o Novém zjevení. Aby bylo živým a žijícím, pak je nutno, aby bylo důsledně praktikováno těmi, kterým bylo zjeveno.

Požadavek tohoto druhu je určen Zákonem potvrzování platnosti a účelu, formulovaným v desáté kapitole této knihy. Tento duchovní zákon požaduje, aby jakákoliv idea, myšlenka, jakýkoliv pojem nebo cokoli potvrzovalo svoji platnost svými důsledky, následky a výsledky. Důsledky, následky a výsledky mohou být projeveny pouze v životech sentientních entit. Pokud nepřiznají, nepřijmou a neaplikují ve svých životech poučky Nového zjevení, pak Nové zjevení není k žádnému užitku. Jeho platnost se nepotvrzuje. Pro tento důležitý důvod bude v této kapitole dán v následujících bodech stručný nástin pro praktikování Nového zjevení. V každém bodě budou vzaty v úvahu dvě úrovně praktikování: Jedna pro ty, co se nacházejí v pozitivním stavu Stvoření, a jedna pro ty, co prodlévají na vaší planetě v negativním stavu zóny vymístění obecně.

1. První bod v praktikování Nového zjevení se týká způsobu, jakým mají všechny sentientní entity a lidští tvorové realizovat vztah k Pánu Ježíši Kristu a jak Jej/Ji uctívají. Jak si vzpomínáte z dřívějšíka, tento způsob byl značně pozměněn Novou přirozeností Pána Ježíše Krista.

Předchozí formy bohoslužby a vztahu k Pánu Ježíši Kristu se určovaly čistě duchovními faktory pro sentientní entity v pozitivním stavu a ritualistickými faktory pro lidské tvory v ostatní zóně vymístění. Takže máte zde dva protichůdné extrémy: Jeden je co nejniřetnější způsob bohoslužby a vztahovosti; druhý je co nejzevnější. Navíc zevní modalita se zřídka kdy odrážela v dennodenním chování těch, kdo konali takovou bohoslužbu. Spíš byla omezena na sledování a praktikování určitých zevních procedur na určitých fyzických místech pro bohoslužbu, zvaných kostely, v duchu předepsaných dogmat a předpisů, podle nichž se měla/má řídit.

Naproti tomu, vnitřní či duchovní způsob bohoslužby se odvozoval ze staré definice Boha, formulované Ježíšem Kristem během Jeho/Jejího vtělení na vaší planetě, jak je zaznamenáno u Jana, v kapitole 4, ve verši 24:

„Bůh je Duch, a ti, kdo Ho uctívají, mají tak činit v duchu a v pravdě.“

Tento typ uctívání vylučuje jakýkoliv formální, ritualizovaný, vnější, dogmatizovaný a procedurální přístup. Na místo toho zdůrazňuje niterné přijetí Boha v srdci, z kteréžto pozice se odvozuje a je určen osobní životní styl. V tomto ohledu uctívat Boha a mít k němu vztah, znamená vést určitý životní styl v souladu s duchovními principy, jak jsou definovány Bohem ve vašem nitru. Toto byl dosud jediný přijatelný způsob uctívání Boha. Nebylo dáno žádné jiné zjevení o této záležitosti s ohledem na změnu nebo modifikování způsobu, jak mít vztah k Bohu a jak jej uctívat.

Avšak hlavní idea této dávky Nového zjevení dává všem na vědomí, že tato situace se úplně změnila, stejně jako se i zcela změnila definice Boha. Nová definice Boha byla formulována na konci předešlé kapitoly. Změna té definice vyžaduje změnu způsobu, jakým mají lidští tvorové vztah k Bohu a jak ho uctívají.

Především, a počínaje tímto okamžikem, je jediným přijatelným způsobem vzývání Jména Pána Ježíše Krista. V pozitivním stavu Stvoření toto znamená, že jakákoliv jiná jména, pod jakými se Bůh uctívá a navazuje se k němu vztah, nejsou déle přijatelná. Bůh se všemi svými jmény i ne-jména se stal úplně a naplno Pánem Ježíšem Kristem. Nyní je jasno, že pojem Pána Ježíše Krista zahrnuje všechny aspekty Boha v jejich celku. Dosud existovala tendence dávat různým aspektům Boha rozličná jména a ne-jména (ne-jména značí přiznání těch aspektů Přirozenosti Boží, které nebylo možno pojmenovat pro nedostatek korespondujícího pojmání jejich podstaty v relativní sentimentní mysli. Jedinou věc, kterou ta mysl znala, bylo to, že takové aspekty zajisté existují). A ačkoliv tato situace pro členy pozitivního stavu neznamovala separaci, rozkol či rozdvojení Jediné Přirozenosti Boží, byla, naneštěstí, velice úspěšně využita mocnostmi negativního stavu a lidskými tvory k výrobě nehorázných zmatků mezi všemi, jakožto i k fabrikování přčetných náboženství s nanejvýš rozpornými duchovními představami, s používáním různých Božích jmen v oddělenosti a rozdělenosti pro dokazování správnosti jejich způsobu bohoslužby.

Jeden z mnohých důvodů, proč Nejvyšší získal Novou přirozenost, byl v tom, aby eliminoval rozdíly v pojmání různých aspektů Jednoho Boha pod rozličnými jmény.

Potřeba pro zahrnutí lidských elementů i prvků zóny vymístění do Jeho/Její Přirozenosti vyvěrá z faktu, že je daleko snazší pro každého, aby jednal s kýmkoliv ze své vlastní pozice a přirozenosti. Až do té doby byl Bůh pro lidské tvory, jiné bytosti i tvory v zóně vymístění buď abstraktním pojmem, s jakým nebylo možno navázat žádný smysluplný vztah (konec konců, jak můžete jednat s abstraktním pojmem?), anebo ho považovali za někoho familiárního a viditelného. Poslední situace dala popud k tomu, že mnozí císaři a králové na vaší planetě, jakožto i mnozí tvorové v peklech, se prohlásili za bohy. Tak aspoň mohli být viditelnými a přístupnými ve svém konkrétním fyzickém stavu. Ovšem, tato situace byla a je duchovně velmi nebezpečnou, protože vede k tomu, že lidští i jiní tvorové uctívají falešné bohy, kteří nikdy nebyli, nejsou a nebudou bohy. Následky takových proklamací a takového uctívání nejsou vůbec příjemné.

Z tohoto důvodu, a aby splnil Svůj slib, pojal Nejvyšší také lidskou přirozenost a po té, co ji učinil Božskou, zahrnul ji do Své povšečnosti, čímž ji učinil jedním se všemi jinými aspekty Svého Absolutního jsoucná i Absolutního bytí, stav se Pánem Ježíšem Kristem. Tímto aktem byl abstraktní koncept Boha eliminován a nahrazen pojmem Pána Ježíše Krista, Jenž/Jež je bytostí poznatelnou, pochopitelnou, hmatatelnou, milovatelnou, objímatelnou, vnímatelnou a pocit'ovatelnou.

Protože všechny aspekty toho, co je nazýváno Bohem – a to pod jakýmikoliv jmény – byly pojaty v tuto Novou přirozenost Pána Ježíše Krista, je jenom logické, že samým prvním krokem v praktikování Nového zjevení je vzývání Jména Pána Ježíše Krista. Toto pravidlo platí jak pro členy pozitivního stavu, tak i negativního stavu a lidské tvory. Ode dneška máte přistupovat pouze k Pánu Ježíši Kristu. Máte vzývat jenom Jméno Pána Ježíše Krista. Pro ty, co budou číst tato slova, a pro všechny členy pozitivního stavu, jakožto i pro všechny v peklech, kteří slyší tato slova, jak jsou zjevována a přenášena – není jiný způsob k Bohu možný. Pro ty, co pro nějaký důvod nebudou si vědomi tohoto faktu, zvláště v případě obširné většiny lidských tvorů na vaší planetě, bude evokace Boha pod jinými jmény dočasně přijatelná, než se dozvedí o tomto důležitém duchovním faktu a pokud vzývají Jméno Boží s pozitivním a dobrým úmyslem, pro správné důvody a kvůli principu. Kdokoliv, kdo odmítne vzývat jméno Pána Ježíše Krista po té, co byl s tímto faktem seznámen, bude muset nést následky odmítnutí – nebude vyslyšen a nedostane odpověď. Konec konců, budete-li vzývat nějakého jiného Boha s odlišnou přirozeností a jiným jménem než Pána Ježíše Krista, nebudete vzývat nic. Z ničeho pojde zase nic. Nic nemůže dát žádnou odpověď.

Abychom zopakovali: Tím pravým krokem v náležité bohoslužbě a ve vztahu k Bohu je vzývat Jméno Pána Ježíše Krista.

2. Vyvolávání a vzývání Jména Pána Ježíše Krista pro jakýkoliv důvod musí být zahajováno případným vzývatelem z pozice vlastní svobody výběru, kvůli jedinému principu: Protože činiti tak je správné a vhodné.

Při praktikování Nového zjevení žádný jiný přístup nemůže ani nesmí vyvolávat odezvu, jelikož život každého závisí na jeho/její schopnosti svobodně volit a měnit se. Proto snaha vyvolávat či vzývat Jméno Pána Ježíše Krista z donucení, pod nátlakem či hrozbou nebo jako následek vidění jakýchsi zázraků či neobvyklých znamení či ze strachu před potrestáním nebo z pocitu viny i v důsledku jiných všelijakých nesvobodných situací – déle již nebude mít žádný účinek, ovšem, ledaže jedinec dříve, než došlo k těmto okolnostem, přijal do svého srdce Novou přirozenost Pána Ježíše Krista a vzýval Jeho/Její Jméno před tím.

Pán Ježíš Kristus nemůže odpovědět žádnými jinými způsoby a cestami, nevzývá-li se a není-li požádán. Kdyby mohl, pak by porušil fundamentální duchovní princip života – svobodu a nezávislost. Odpovídat bez požádání a vyzvání bylo by vnucováním se, jakýmsi stavem nevyhnutelnosti, jež nedává v té které věci volbu. Toto by bylo negativním stavem. Negativní stav funguje na základě tohoto principu. Takže jediný možný vztah a bohoslužba vůči Pánu Ježíši Kristu jsou na základě vzájemnosti, recipacity, svobody a nezávislosti. Je-li vám něco vnuceno, pak jde o faktor jednostrannosti. Není zde vzájemná a reciproční dohoda. Vaše svoboda a nezávislost byly hrubě narušeny. Jsouc Sám/Sama Absolutní svobodou a Nezávislostí, nemůže Pán Ježíš Kristus nikdy narušit tento princip.

Jsou tedy v tomto kroku praktikování Nového zjevení postulovány dva požadavky: Jeden je v tom, že máte mít vztah k Pánu Ježíši Kristu, uctívat Jej/Ji a přistupovat k Němu/Ní z pozice svobody a nezávislosti, ze své vlastní vůle a volby, bez jakéhokoli vnějšího nátlaku. Za druhé: Máte zahájit ten krok sami. To nemůže vycházet od Pána Ježíše Krista.

Důvod pro druhý požadavek je ve faktu, že Pán Ježíš Kristus je ve stavu a procesu nepřetržitého odpovídání či odezvy, dávání a sdílení se. Tot' Jeho/Její pravá Přirozenost. Vše je vždy zde. Avšak aby se to vidělo, slyšelo, dotýkalo a používalo,

musí se obrátit pozornost na tuto skutečnost a aktivně zahájit akt hledání, slyšení, braní a používání. Toto je princip vzájemnosti a reciprocity. Nejste pasivními, automatizovanými příjemci něčeho. Jste aktivními, svobodnými a jedinečnými účastníky v tomto procesu. Jako svobodné sentientní entity máte usilovat o to, abyste ukázali dobrou vůli a dali najevo, že si přejete svobodně se podílet na tomto procesu přijímání a použití toho, co je neustále a soustavně k dispozici. Není jiné cesty k přivlastnění si všech věcí dávaných vám Pánem Ježíšem Kristem.

Jestliže se jakoukoliv náhodou cítíte příliš slabí, abyste v tomto ohledu započali s projevováním nějakého vlastního úsilí, pak se vám radí, abyste poprosili Pána Ježíše Krista, aby vás obdaroval plností takové schopnosti. Jak bylo uvedeno mnohokrát dříve, nedostanete nic, aniž o to nepožádáte. Tento krok platí pro každého bez ohledu na to, o jaký typ života jde – pravý život pozitivního stavu; mrtvý život stavu negativního či lidský život.

3. Během vzývání či obracení se k Jménu Pána Ježíše Krista není déle vhodné uznávat Pána Ježíše Krista pod žádnou jinou formou, žádným jiným aspektem či stavem než v Jeho/Její Nové přirozenosti.

Závažnost přijetí faktu, že Bůh se stal tělem v osobě Ježíše Krista, již byla zdůrazněna apoštoly Ježíše Krista. Nicméně – ač vpravdě Božský – byl Ježíš Kristus v jejich pojetí stále viděn jako Entita oddělená od Svého Otce – Pána Boha Nejvyššího, který byl jimi vnímán primárně jako mužská postava. Ale v každém případě přiznávali skutečnost, že veškerá moc a sláva i celé Stvoření bylo Ježíši Kristu dáno Jeho Otcem. Dát moc, slávu a všechno ostatní Ježíši Kristu, znamená vzdání se dřívější Boží přirozenosti, jaká byla před Prvním příchodem Ježíše Krista, a získání zcela nové, jaká bude mít veškerou moc a daleko více než ta první. Avšak v té době pravý význam tohoto sdělení většině apoštolů unikl.

Emanuel Swedenborg se zabýval tímto předmětem daleko hlouběji. Především uznal skutečnost, že Pán Ježíš Kristus je jediným pravým Bohem. Za druhé uznal za životně nejzávažnější fakt, že pro náležitý vztah a bohoslužbu vůči Pánu Ježíši Kristu je absolutní nutností přijetí skutečnosti, že Nejvyšší učinil Své Božství lidským a posléze učinil Své lidství Božským a tak jej znovu sjednotil se Svým Otcem.

Nicméně až do té chvíle nikdo nevěděl, co se přesně stalo s fyzickým tělem, které Ježíš Kristus vzal s Sebou po Svém vzkříšení a odchodu z vaší planety. Zlidštění Jeho/Jejího Božství a Zbožštění Jeho/Jejího lidství se může pojímat v termínech čistě duchovních, duševních či psychologických. Nezahrnuje to příslovečné lidské tělo. A přece tento aspekt, aspekt lidského těla, byl jeden z nejdůležitějších faktorů v přeměně Přirozenosti Nejvyššího na Pána Ježíše Krista.

Fakt o lidském těle – mase Ježíše Krista nebyl znám, dokud nebyla tato dávka Nového zjevení učiněna přístupnou pro všechny, kdo stojí o to ji číst a jí naslouchat. Aby se opět připomenulo: Za jakým účelem vzal Ježíš Kristus Své tělo – maso s Sebou do duchovního světa do své osobní domény? Pro ozdobu? Aby se příležitostně mohl na ně podívat, skryté někde v nějaké komůrce, k tomu zvláště uzpůsobené, a obdivovat či připomínat si všechny husarské kousky během života na planetě Nula i v peklech? Bůh nic nedělá bez zvláštního účelu, jenž má povahu absolutní.

Avšak dosud nebylo nikdy zjeveno, co se stalo s tím tělem – masem. Proto – aby se obdržela náležitá odpověď – má se vzývat takovýto Pán Ježíš Kristus a žádný jiný, neboť nějaký jiný déle již není.

Proč je tak důležité pro praktikování Nového zjevení či vlastně i čehokoliv jiného takového, aby se navazoval vztah k této zvláštní Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista, u kterého došlo nedávno k fúzi a hybridizaci s Jeho/Její lidským tělem – masem ? Protože nikdo nemůže mít náležitý a přímý vztah z pozice svého relativního stavu k někomu, kdo je absolutní. Zvláště pak nikdo nemůže mít vztah z pozice negativního stavu k někomu, kdo v sobě neobsahuje něco z této pozice. Takovýto vztah vyžaduje medium nebo mediátora.

Jak víte, podle tradičních křesťanských nauk Ježíš Kristus je vnímán a pojímán jako mediátor mezi všemi hříšníky a všemi ostatními – a Bohem Nejvyšším. Správně se uznává, že nikdo přímo nemůže přistupovat a mít vztah k Absolutnímu bohu. Jejich problém však je, že oddělili mediátora od toho, komu se zprostředkuje, učinivše tak Boha dvěma – a posléze - třemi osobami: Bohem - Otcem, kterého bylo nutno usmiřovat a jemuž se zprostředkovávalo; Synem Božím - Ježíšem Kristem, který je druhou osobou jednoho Božství a kdo je pravým Mediátorem Bohu - Otcí; a Svatým Duchem – třetí osobou Božství, jež přetváří, inspiruje a učí všechny hříšníky i všechny ostatní dle pravých duchovních záležitostí.

Co křesťané, jakožto i všichni ostatní nedokázali rozeznat, bylo to, že Ježíš Kristus vzal s Sebou Svě tělo – maso za velmi zvláštním důležitým účelem (jak bylo naznačeno shora). Zřejmě je nechal pro dekoraci, nebo aby bylo vystaveno na odiv v nějakém věčném mauzoleu, kam by celé Stvoření přicházelo, sklánělo se před ním, uctívalo je a velebilo Boha s všelijakým „Ach“, „Och“, „Uch“ a jinými výrazy, obvyklými za takových okolností a v takových situacích. Toto je úplně bláhová představa. Něco takového může napadnout jen mysl lidských tvorů, jak to můžete vidět v případě mauzoleí, vybudovaných pro jejich pseudo-bohy, jakými byli faraonové, králové, císaři, mučedníci – a pro jejich vlastní slávu.

Lidské tělo – maso Ježíše Krista mělo velmi speciální poslání – být integrální součástí Absolutní přirozenosti Nejvyššího. Nejvyšší se tak stal Pánem Ježíšem Kristem a Svým vlastním Mediem či Meditátorem všem i pro všechny sentientní entity, lidské a jiné tvory, nacházející se kdekoliv. Tedy Jeho/Její lidské tělo – maso, spojené a zkřížené s Absolutní přirozeností Nejvyššího, působí od té doby jako jediný prostředník mezi Ním/Ní, či – abychom byli přesní – mezi Jeho/Její Absolutním stavem a Rozpoložením čili Absolutním Božstvím a každým, kdo se nachází v Jeho/Její Stvoření, na vaší planetě, ve všech peklech i v celé zóně vymístění. Neexistuje již žádný jiný zdroj mediace.

Z tohoto důvodu se po přečtení těchto slov bude vzývání nějakého jiného prostředníka – jako Syna Božího, Marie nebo jakéhokoliv jiného svatého, považovat za duchovní ohavnost a cizoložství. Je štěstím pro ty, co tak činí, že nedostanou nižádnou odpověď od domnělých mediátorů. Ale na neštěstí pro ně, při jejich vzývání se může stát, že mohou docela úspěšně vyvolat zlé a negativní duchy, kteří by předstírali, že jsou osoby vzývané a vyvolávané, a tak svést vzývatele k uvěření, že jsou pravými mediátory vůči Bohu. Jdou dokonce tak daleko, že nastraží různé události v životě svých uctívatelů, aby tak mohli úspěšně zakročit v jejich prospěch a zachránit je či uzdravit ze stavu, jaký přitom sami způsobili, nebo předpovídají budoucnost a pak ovlivní události tak, aby se předpověď splnila a byla platná. Toto ovšem posílí jejich roli jako prostředníků vůči Bohu v očích těch, kdo věří v takové mediátory.

Přivlastňováním si takové role a přidělováním jí duchovní moci, jak oni, tak i vzývající je lidští tvorové, okrádají Pána Ježíše Krista o moc být Svým vlastním zdrojem

mediace mezi Jeho/Její Absolutním Božstvím, přes relativní lidské tělo, zahrnuté do toho Absolutního Božství – a všemi ostatními. Toto je velmi nebezpečná situace.

Ten, kdo praktikuje Nové zjevení, bude vzývat a vyvolávat pouze pravého Pána Ježíše Krista v Jeho/Její lidské formě, jako jediného zdroje jakékoliv možné mediace až na věčnost. Tento krok je platný a aplikovatelný u kohokoliv bez ohledu na to, v jaké formě a v jakých podmínkách se kdo nachází v daný moment. Má univerzální platnost a je požadovaným duchovním principem při praktikování Nového zjevení.

4. V procesu evokace či vzývání Pána Ježíše Krista je nutno si uvědomit, za jakým účelem se přistupuje k Pánu Ježíši Kristu.

Především je účelem přiznat přítomnost Pána Ježíše Krista a vzdát Mu/Jí dík za vše, co bylo, je a bude bez ohledu na to, co bylo, je a bude. Za druhé: přistupuje se k Pánu Ježíši Kristu denně, několikrát za den, neboť tak činit je správné, vhodné, náležité a dobré. Za třetí: dělá se to kvůli samotnému principu, neboť je to multiverzální zákon mít vztah a komunikovat s Pánem Ježíšem Kristem jako zdrojem vlastního života. Za čtvrté: k Pánu Ježíši Kristu se přistupuje v zájmu obecného blaha, vzájemného prospěchu a užitku pro všechny. Každý ve Stvoření i všude jinde může mít ohromný prospěch ze skutečnosti takového komunikování a vztahu, nehledě na to, zda je či není si uvědoměle vědom takové prospěšnosti nebo užitku.

Ať je nyní všem známo, že tento způsob komunikace a vztahu s Pánem Ježíšem Kristem – v zájmu principu, jelikož tak činiti je to pravé – je k nesmírnému prospěchu a užitku pro všechny. Pamatujte si, prosím, že komunikace této povahy je děním jedinečným a neopakovatelným. Vaše komunikování a váš vztah k Pánu Ježíši Kristu je jedinečný a liší se od kohokoliv jiného. Jiní Ho/Ji nemohou zakoušet vaším způsobem a podle vaší zkušenosti, aniž by k vaší komunikaci došlo. Jedinečným komunikováním a vztahem s Pánem Ježíšem Kristem a Pána Ježíše Krista s vámi, přispíváte k většímu poznání Jeho/Její Přirozenosti, jiných i sama sebe pro všechny. To rozhojňuje a obohacuje životy všech. Toť důvod, proč praktikant Nového zjevení bude ve vztahu a spojení s Pánem Ježíšem Kristem dennodenně v zájmu všech, nejen kvůli sobě samému sobě. Nejdůležitější však je, že bude komunikovat s Pánem Ježíšem Kristem kvůli Němu/Ní, aby Mu/Jí poskytl příležitost projevit se skrze něj Svému Stvoření způsobem a cestou, jakými by to nemohl udělat skrze jiné. Konec konců, nikdo není stejný jako on/ona. Toto je jeden z nejzávažnějších důvodů, proč praktikující Nové zjevení se bude přibližovat k Pánu Ježíši Kristu každý den.

Za páté: Přistupujete-li k Pánu Ježíši Kristu s kladným a dobrým úmyslem, v zájmu toho, abyste se stali lepšími, více duchovními, milujícími, moudřejšími, informovanějšími, užitečnějšími, skromnějšími, pokornějšími, poctivějšími a více a více doopravdy samými sebou se svou vlastní totožností. Pouze Pán Ježíš Kristus – z pozice Svého Absolutního stavu – může vás učinit takovými trvale.

Za šesté: Navazuje vztah s Pánem Ježíšem Kristem kvůli tomu, abyste udržovali v jednotě, jednosti a harmonii funkce své mysli. Pouze z Pána Ježíše Krista, Jím/Jí, skrze Něj/Ni a s Ním/Ní můžete jednat, chovat se, mít vztah a fungovat z povšečnosti vlastní mysli, jedinečným a integrovaným způsobem. Pán Ježíš Kristus je jediným pravým sjednocujícím a integrujícím principem vaší sentientní mysli.

Za sedmé: Komunikujete s Pánem Ježíšem Kristem v zájmu ochrany a zabezpečení, před podlehnutím propagandě a vlivu negativního stavu. Toto je použitelné pro lidské tvory žijící na planetě Nula i pro ty, co jsou v zóně vymístění. Pro lidi v pozitivním

stavu toto komunikování je také v zájmu úspěšného odpuzování ideje zavrnutí a popření Pána Ježíše Krista. Jenom na takové požádání a pro tento účel může Pán Ježíš Kristus ochránit každého a poskytnout mu bezpečnost v tomto ohledu. Jelikož všechna moc patří Pánu Ježíši Kristu, lze překonat negativní stav jenom Jeho/Její mocí. Žádná jiná síla nemůže provést tento úkol. Ze své vlastní relativní pozice nikdo není schopen zdárně čelit mocným nátlakům negativního stavu. Avšak kombinací vlastního řádného výběru a rozhodnutí učinit tak s podporou Absolutní moci Pána Ježíše Krista úspěch je zaručený.

5. Potřeba komunikování a vztahu s Pánem Ježíšem Kristem vyvěrá také z faktu, že pouze Pán Ježíš Kristus ví přesně – v absolutním smyslu, co je pro vás nejlepší. Přistupuje proto praktikant Nového zjevení k tomuto komunikování za účelem poznání vůle Pána Ježíše Krista, týkající se jeho/jejího vlastního života. Jelikož nikdo neví náležitě, co je pro něj/pro ni nejlepší, může to určit jenom Pán Ježíš Kristus. Jiný aspekt této situace je v tom, že protože se doopravdy neví, co se má žádat, radí se, aby se přistupovalo k Pánu Ježíši Kristu s prosbou, aby vám ukázal to, oč se má prosit. Jinými slovy, nevíte-li, o co prosit, požádejte Pána Ježíše Krista, aby vám řekl, o co máte žádat, aby vaše prosba z pozice nevědomosti nebyla na překážku vůli Pána Ježíše Krista pro váš život.

Vyšším účelem v tomto kroku je přistoupit k Pánu Ježíši Kristu a požádat Jej/Ji, aby Jeho/Její vůle byla vaší vůlí; aby Jeho/Její výběr vzhledem k vám byl vaším pro vás samotné; Jeho/Její přání, chtění a žádosti týkající se vás, byly vaším chtěním, přáním a žádostí atd. Ba ještě vyšší účel je ve skutečnosti, že požádáte Pána Ježíše Krista, aby od této chvíle vše, co se má dít ve vašem životě – ať je to cokoliv – se dělo pouze a jenom z vůle Pána Ježíše Krista, a ne z ponoukání negativního stavu nebo jako důsledek vašich bláhových výběrů z minulosti, ani pro jakékoliv jiné důvody.

Důležitost konání vůle Pána Ježíše Krista plyne ze skutečnosti, že lidští tvorové i tvorové v negativním stavu mají velmi omezený nebo žádný přístup k pravé realitě svých totožností. Fungují z pozice svého „ega“, které je považováno za jejich identitu. Ego je však vybudováno z elementů čistých zel a nepravd a je pro osobnost překážkou či blokádou k poznání sebe. Jelikož ego je vybudováno z prvků negativního stavu, je jeho povahou protivit se všemu tomu, co má doopravdy pozitivní obsah a zdroj. Problém ega je v tom, že cokoliv považuje pro sebe za dobré a náležité, je vždy špatné a nevhodné pro pravé „já“ a obráceně: cokoliv považuje pro sebe za špatné a nenáležité, je obvykle dobré a vhodné pro pravé „já“. Z tohoto důvodu je vůle ega vždycky v opozici s vůlí Pána Ježíše Krista.

Proto je velice výhodné pro lidské tvory na planetě Nula i pro všechny tvory v zóně vymístění pomíjet požadavky svého ega a podrobit své ego Pánu Ježíši Kristu s prosbou, aby nahradil to ego Svou vůlí pro jejich život. Podobná prosba dovoluje aktivaci pravého „já“, jež je ukryto v Nejniternější duchovní mysli. Tot' stopa k sebeobjevení a k poučení, jak vše konat z pozice svého pravého „já“ – z toho nejniternějšího, kde je přítomen Pán Ježíš Kristus.

Takže kontakt s Pánem Ježíšem Kristem je možno navázat jenom z pozice toho nejniternějšího, prosbou odstranit falešné ego a nahradit jej vůlí Pána Ježíše Krista. Toto uvádí na scénu pravé „já“, jímž začíná náležité spojení a správný vztah s Pánem Ježíšem Kristem. Z té pozice můžete se naučit, jak zařídit svůj život takovým způsobem, aby se činilo vše ve směru z niternosti k zevnějšnosti, a ne ze zevnějšku směrem k falešné niternosti, jak si toho žádá vaše vlastní ego. Konáním všeho z pravé niternosti navenek se ocitáte v souladu s multiverzálním řádem Stvoření a stáváte se

členy pozitivního stavu. Tento krok je použitelný pro ty, co jsou ve spárech negativního stavu a pro všechny na planetě Nula.

Pro členy pozitivního stavu se požadavek tohoto kroku v praktikování Nového zjevení projevuje v jejich ochotě a každodenním svobodném znovupotvrzování činit vždy jenom vůli Pána Ježíše Krista. Toto denní utvrzování se je nutným elementem svobodné vůle a volby každého. Jak víte, vyžaduje každý den, každý stav, každá okolnost a každý proces, z pozice svého vlastního obsahu, odlišnou volbu. Aby se mohla učinit vhodná volba, musí se opětovně potvrdit dvě věci: 1. že jste služebníky a následovníky Pána Ježíše Krista; 2. že chcete vykonávat jenom vůli Pána Ježíše Krista. Proto je vaší volbou vždy to, co volí Pán Ježíš Kristus. Budete-li se ubírat touto cestou, nikdy špatně nepochodíte. Zvláště ne tehdy, když to budete dělat v zájmu samotného principu, protože právě toto se má udělat.

Vrozená životu všech členů pozitivního stavu je neustálá touha konat vůli Pána Ježíše Krista. Nicméně mají i své vlastní srovnatelné „ego“, vybudované na myšlence, že kdykoliv mohou odmítnout vůli Pána Ježíše Krista a popřít ji. Tot' jediný citlivý bod, který je potencionálně drží v negativním stavu. Jak víte a jak oni sami vědí, kdyby tu myšlenku přijali, pak by se ocitli v negativním stavu a propadli by do zóny vymístění. Aby nepodlehli mocným nátlakům té myšlenky, potřebují se denně opětovně utvrzovat v duchu výše uvedeného sdělení. Nová Přirozenost Pána Ježíše Krista činí to pro ně daleko snazším, jelikož jim všem poskytuje živý příklad, jak překonávat jakékoliv pokušení ze strany negativního stavu. Jak si vzpomínáte, bude tato situace pokračovat až do poslední fáze posledního soudu, jak se popisuje v kapitole osmé této knihy.

Takže podle tohoto bodu projevuje se praktikování Nového zjevení v tom, že se bude aktivně – z vlastní svobodné vůle a volby – odmítat být negativním a na místo toho se vždy bude konat vůle Pána Ježíše Krista, a to kvůli principu. Toto pravidlo má multiverzální platnost pro každého všude včetně zóny vymístění, všech pekel i planety Nula.

6. Volba konat vůli Pána Ježíše Krista určuje životní styl v souladu s naukami Nového zjevení.

Jednou z nejpřednějších věcí požadovaných od praktikanta Nového zjevení je, že přijme sebe sama takového, jaký je, a co je jeho údělem a úkolem. V tomto sdělení je tajemství. Jak je vám známo, každá jednotlivá sentientní entita či každý lidský tvor, ať je povahy pozitivní či negativní, přišel do jsoucna a bytí pro určitý důležitý účel. Dokonce i tvorové a agenti negativního stavu zfabrikovaní pseudotvůrci, měli povoleno Pánem Ježíšem Kristem přijít do vlastního svého života z nějakého závažného důvodu a pro důležitý účel.

Aby se mohla zahájit jakákoliv změna ve stavu kohokoliv, musí se uznat skutečnost toho, kdo čím je a jaký je jeho osud a čím byl pověřen. Pro negativní entity je toto kriticky závažným požadavkem, mají-li prokázat jakoukoli touhu po osvobození z negativního stavu a po obrácení do pozitivního stavu. Předpokladem pro toto osvobození a obrácení se je poznání toho, čím kdo je a jaké je jeho/její poslání a úděl. Ze žádné jiné pozice se nemůže započít vhodná a úspěšná změna. Pro získání této důležité informace jsou dány prostředky vcházení do nitra, procedurami, jež byly popsány v páté kapitole této knihy.

Pro členy pozitivního stavu je tento požadavek stejně závažný, neboť určuje, v jakém rozsahu skutečně plní vůli Pána Ježíše Krista. A v čem je vůle Pána Ježíše Krista

v tomto částečném ohledu ? Být samým sebou a vykonávat veškerou povinnost a všechny závazky v rámci poslání a úkolu, které jste na sebe vzali, ať jsou čímkoliv. Selhání v tomto konání je vzpourou proti účelu vašeho života. Kdybyste měli konat něco jiného, pak byste nebyli bývali stvořeni do postavení, v jakém se nacházíte v tomto bodě svého života. Cožpak si myslíte, že by vás Pán Ježíš Kristus násilně přinutil, abyste přijali toto či ono postavení bez vašeho předchozího dobrovolného souhlasu ? Bylo by znásilněním Jeho/Její Přirozenosti.

Pro agenty pozitivního stavu s pověřením na planetě Nula je tato situace značně komplikovaná v důsledku skutečnosti, že nemají vědomou vzpomínku na souhlas s tímto posláním nebo na jeho přijetí. Ale i toto – připomeňme znovu – bylo vzájemně dohodnutým opatřením. Mají-li určitou roli či určité postavení na planetě Nula, pak je zřejmé, že tam mají zůstat do skončení úkolu, jímž byli pověřeni. Ten úkol může být dočasným (v případě, kdy jedinec je pověřen několika následnými úkoly, což znamená, že žádný úkol se nezačne plnit, pokud předešlý není úplně dokončen) nebo permanentním, trvajícím až do konce jejich lidského života na planetě Nula (což značí, že úkol trvá po celý lidský život toho jedince).

Jak víš, Petře, mnoho klientů, co s tebou nebo tvými studenty prošli procesem tak zvané duchovní transformace, usoudilo, že následkem toho procesu musí zanechat zaměstnání, práci, manželství a co všechno tam mají a čím se zabývají předtím – aby začali dělat něco nezvyklého a revolučního, snažíce se změnit svět, ve kterém žijí. Pokud k tomu nejsou nějaké jiné průkazné důvody, aby se porušily tyto vztahy a pozice, pak zdařený transformační proces nemá nikdy končit takovým výsledkem. Když takto skončí, jeho výsledek byl úplně kontaminován nepravými duchovními rádci a veškerým negativním stavem. Mocnosti negativního stavu použily tak zvanou duchovní transformaci, aby dotyčného jedince dostaly ještě hluboko do spárů a otroctví negativního stavu.

Následkem jakékoliv práce této povahy je hluboká změna v postoji a perspektivě, s jakými se přistupuje k vlastnímu životu. Ve skutečnosti – není-li to obzvláště a průkazně ukázáno a na beton prokázáno, že tomu má být jinak, pak máte pokračovat se svou prací, ve svém zaměstnání, manželství a ve všem, co vám patří, nezměněně a stejně jako dříve, jenže se zcela odlišným postojem a z jiného nadhledu. Vše budete konat kvůli duchovním principům, z pozice své niternosti, v zájmu obecného blaha, vzájemného prospěchu a užitku pro všechny; kvůli Pánu Ježíši Kristu, pro jiné, pro sebe a v zájmu vlastního poslání. Budete vše činit s velkým potěšením, s rozkoší a tak radostně, jak jen možno za daných okolností.

Kdykoliv se setkáte s těžkostmi, pokušením, překážkami a všelijakými problémy, budete jim čelit s odvahou a rozhodností pokračovat ve své práci podle svých nejlepších sil a v souladu se stupněm vašich schopností a nadání, nesouce svůj kříž trpělivě a s výdrží, u vědomí, že vše, co děláte a prožíváte, slouží nějakému duchovnímu účelu. Tímto druhem postoje dáte vznik příkladu toho, jaké je to být, cítit, odpovídat a chovat se v souladu s předpisy Nového zjevení.

Pro členy pozitivního stavu, kteří vědí, kým jsou a co je jejich poslání a jakým úkolem jsou pověřeni, je účelem konat vždy nejlépe ve veškerém jejich usilování a odvozovat vše z Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista.

Jak víte, lidští i jiní tvorové negativního stavu a na planetě Nula nevědí, kým jsou a co je jejich poslání a úkol. Pro ně je duchovním principem přijmout svou roli a pozici, v níž se nacházejí v každém okamžiku svého života, v duchu tohoto nového postoje a

nadhledu, jak se popisují shora ve všech ostatních bodech. Jejich znalost musí být v tomto ohledu velmi často z vážných bezpečnostních důvodů ohraničena. Vcházením do nitra mohou poznat některé obecné aspekty svých poslání a rolí, ale nikdy všechny podrobnosti, pokud slouží svému účelu. Pro členy negativního stavu je potřeba zatajení toho, kým jsou, zřejmá. Nikdo nemá vědět, že přišel z pekel. Jinak by je lidští tvorové nepřijali. Je však zde i jiná stránka věci: Jak víte, mnozí z těchto agentů neví, že přišli na planetu Nula z pekel. Tato situace umožňuje, aby byli vystaveni vlivu poslanců pozitivního stavu, čímž se může stát, že si následkem toho zvolí konvertovat do pozitivního stavu. Kdyby měli vědět, kým přesně jsou a že si dobrovolně s velkým potěšením a rozkoší zvolili své negativní poslání, nikdy by je ani nenapadlo konvertovat do pozitivního stavu. Jakmile a jestli se obrátí do pozitivního stavu, pak budou muset pokračovat ve své práci, v zaměstnání a ve všem jiném, jenže s novým pohledem a odlišným postojem, jaké doporučuje Nové zjevení. Jak tedy vidíte, všechno slouží nějakému dobrému účelu.

Takto bude možno rozeznat praktikanta Nového zjevení podle typu postoje, jaký má vůči sobě a svému životu, postavení a své roli, též z jakého nadhledu se dívá na všechny události a všechna dění lidského života a života vůbec.

Co bylo popsáno ve výše uvedených bodech o praktikování Nového zjevení, je ukazatelem toho, jak má být prováděna bohoslužba při uctívání Pána Ježíše Krista.

7. Jak je očividné z výše uvedené definice Boha, je nový typ bohoslužby uctíváním v duchu, v duši i v těle a v pravdě a dobru.

Uctívat v duchu znamená uznat fakt, že každý má ve své Nejnaternější duchovní mysli osobní, soukromou a intimně jedinečnou přítomnost Pána Ježíše Krista a že stýkat se s Pánem Ježíšem Kristem z té pozice je způsob co nejvíce osobní, soukromý, intimní a jedinečný. Znamená to taky uznat a přijmout skutečnost, že žijete, dýcháte, fungujete a konáte všecko zásluhou té přítomnosti, takže bez přítomnosti Pána Ježíše Krista jste absolutně ničím. Při znovu utvrzování se v tomto faktu stáváte se víc a více samými sebou. Stáváním se více a víc samým sebou stáváte se víc a více jedinečným prodloužením a procesem Pána Ježíše Krista. Uctívat Pána Ježíše Krista touto cestou znamená uctívat v moudrosti. Toto je moudrostí. Udržovat vztah s Pánem Ježíšem Kristem způsobem osobním, soukromým, intimním a jedinečným je velmi láskyplné. Toť pravá láska, ze které vše prospívá.

Uctívati Pána Ježíše Krista v duši znamená myslet, cítit, chtít, tíhnout, usuzovat a přemýšlet ve všeobecnosti z Pána Ježíše Krista, Jím/Jí, skrze Něj/Ni, s Ním/Ní, o Něm/Ní a z pozice všech Jeho/Jejích duchovních principů; odvozovat a budovat vše jenom z té pravé duchovnosti, zakořeněné v Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista. Toto je pravdou takového uctívání. Takto uctívat je dobrem. A uznat a přijmout fakt, že vlastní duševnost čili vnitřní mysl - duše je přeformovanou duchovní ideou přítomnosti Pána Ježíše Krista v jedincově Nejnaternější duchovní mysli.

Uctívat Pána Ježíše Krista v těle značí zde uctívat také z pozice zevní vědomé mysli. To znamená chovat se, jednat, navazovat poměr a činit vše v zevní formě ze svého nitra, z přítomnosti Pána Ježíše Krista ve všech aspektech vlastní mysli. To také znamená vykonávání povinností, závazků, úkolů, práce, každodenního žití atd. zodpovědně a kompetentně v souladu s vlastními nejlepšími schopnostmi bez jakýchkoliv nízkých důvodů, vždy máje na mysli duchovní principy života - Pána Ježíše Krista, jako jediného zdroje života, umožňujícího jedinci být tím, čím je. To rovněž znamená, že se má každý přijmout takový, jaký je ve svém duchu, své duši a

svém těle, a přiznat skutečnost, že je nositelem jedinečné přítomnosti Pána Ježíše Krista, a tak učinit svého ducha, svou duši a své tělo posvátným místem, svatyní, chrámem, domovem a majetkem Pána Ježíše Krista a rozdávat se každému, kdo vyjádří touhu sdílet se a vzájemně se podílet o vše, aniž by vnucoval sama sebe či cokoliv komukoliv, ale také aniž by „házel perly sviním a dával psům, co je svaté“, což znamená negativnímu stavu zel (sviním) a nepravd (psům). Tedy tento druh uctivatele Pán Ježíš Kristus pro Sebe vyhledává. Žádná jiná forma uctívání déle již není pro Pána Ježíše Krista přijatelná.

Existující formální, zevnější, ritualizované a dogmatizované bohoslužby na planetě Nula a v některých jiných oblastech zóny vymístění na určitých místech, zvaných církve, jsou zrušeny. Fakticky většina těchto církví se stala peleší duchovních lotrů a zlodějů, kteří připravují všechny uctivatele o pravdu a dobro, a kteří jim blokují přístup k poznání toho, jak uctívat náležitě, a tím jim blokují možnost ustanovit náležitý poměr s Pánem Ježíšem Kristem. Nezačnou-li tyto církve učit principům Nového zjevení a uctívat Novou přirozenost Pána Ježíše Krista, nezbude v nich ani stopa po něčem pozitivním či dobrém, ani po něčem pravdivém a moudrém. Ať je nyní známo a opět se připomíná, že všechny nebo většina přítomně existujících církví na planetě Nula a v jiných oblastech zóny vymístění se stala hlavní baštou pekel a pramenem šíření nepravd, zkreslení, zkaženosti a všech druhů zla ve jménu Boha, Alláha, Buddhy, Krišny nebo Ježíše Krista či jakých všech jmen, která užívají.

Typ bohoslužby, který Pán Ježíš Kristus vyhledává, naznačuje, že jakákoliv snaha o budoucí organizování nějakého nového náboženského hnutí či sekty či církve či jakékoliv jiné organizace založených na Novém zjevení a jeho principech – bude něčím nesprávným a nebude schválena Pánem Ježíšem Kristem. Bude to ve skutečnosti pokus negativního stavu o zvládnutí Nového zjevení a o jeho zvrhnutí, znečištění, otrávení a znehodnocení pomocí jeho oblíbených prostředků – ve jménu Pána Ježíše Krista. Takové usilování nikdy nebude pravou bohoslužbou Pánu Ježíši Kristu. Jedinou vhodnou zevní formou této bohoslužby je příležitostná neformální schůzka dvou či tří nebo více následovníků a praktikantů Nového zjevení jedině za tím účelem, aby si vzájemně sdíleli své zkušenosti, ideje, koncepty, pocity a myšlenky, vztahující se k otázkám Nového zjevení a jejich života v souladu s těmito principy. V průběhu takového setkání a vzájemného sdílení nastane zábava, potěšení, radost a smích, které se budou sdílet duchovně, duševně i fyzicky (v dobrém jídle, hudbě, vyprávěním atd.). Nic není více náležité a důsledné než tato pravá bohoslužba, při níž se Pán Ježíš Kristus uctívá, jak to vyžadují principy Nového zjevení. Tato forma bohoslužby je použitelná multiverzálně, jakožto i na planetě Nula a v celé zóně vymístění (pro vyslance pozitivního stavu a všechny ty v negativním stavu, co vysloví přání konvertovat do pozitivního stavu).

8. Ustanovení soukromého, osobního a intimního vztahu s Pánem Ježíšem Kristem v hloubi vlastní mysli poukazuje na to, jak se pro praktikanta Nového zjevení stává důležitým přistupovat k Pánu Ježíši Kristu ve vší skromnosti, poníženosti, pokoře a nevinnosti za účelem verifikace, prověření a schválení všech vlastních aktivit. Náležitým duchovním principem zde je porada, vztah, sdělení a požádání Pána Ježíše Krista o radu ve všech záležitostech života. Je-li pravdou, že pouze Pán Ježíš Kristus ví, co je nejlepší pro vás v absolutním smyslu, pak je jenom logické usoudit, že každá jednotlivá činnost, jež se podniká, či plánování toho či onoho skutku – dříve než se uskuteční – se musí vše prozkoumat co do vhodnosti, prokonzultovat a verifikovat s pomocí Pána Ježíše Krista. Vždy máte poprosit Pána Ježíše Krista osobně o radu, jsou-li takové plány či aktivity ve shodě s posláním vašeho života a v souladu s vůlí Pána Ježíše Krista.

Vždy je třeba mít na mysli, že mnohé nápady mohou být podvodnými návrhy negativního stavu za účelem pokušení, a aby vás svedl z cesty a do svých spárů. Takové nápady mohou znít velmi rozumně, mohou vypadat, jako by byly prospěšné, žádoucí a užitečné. Pokud však nejsou potvrzeny a schváleny Pánem Ježíšem Kristem z pozice Jeho/Její jedinečné přítomnosti ve vašem duchu, duši i těle, pak se mají odvrhnout jako nebezpečné a nevhodné.

Tento princip praktikování vyžaduje, abyste neváhali poprosit o radu Pána Ježíše Krista ve všech záležitostech a otázkách vašeho vlastního osobního a soukromého života, bez ohledu na to, jak se vám zdají být triviální, prosté či nedůležité. Negativní stav je mistrem ve vymýšlení všech možných malicherných, zdánlivě nedůležitých záležitostí, kterými a přes které do vás vstupuje.

Nějací bláhovci na vaší planetě věří, že se nesluší obtěžovat Pána Ježíše Krista takovými trivialitami, ale pouze s velice důležitými věcmi, jež jsou otázkou života a smrti. Bláznivě věří, že Pán Ježíš Kristus je příliš zaneprázdněn řešením otázek multiverzálního významu, a proto nemá čas na vaše malichernosti. Dejte si pozor: Takto promlouvá negativní stav. Pamatujte si, že Pán Ježíš Kristus je přítomen ve vás a s vámi, a že Mu/Jí působí co největší radost odpovídat na vaše otázky, dávat vám rady ohledně všech záležitostí vašeho života. Pro Něj/Ni není nic triviálního a nedůležitého. V Jeho/Jejích očích, v Jeho/Jejím Absolutním stavu je každá částice, každá zmínka, každé zrno písku tak důležité, významné a potřebné, tak osudově závažné a životně nutné jako cokoliv jiného. Vše hraje určitou vážnou roli, užitečnou pro všechny. Co je užitečné pro všechny, to je velmi důležité pro Pána Ježíše Krista. Pouze z pozice negativního stavu jsou některé věci či vlastně většina věcí považovány za nedůležité, triviální a bezvýznamné. Po pravdě řečeno, celý pozitivní stav a jeho životní styl se negativnímu stavu zdá být takovým (triviálním a nedůležitým). Nedejte se svést tímto postojem. Místo toho se vám radí, abyste se k Pánu Ježíši Kristu přibližovali svobodně a otevřeně, bez váhání, bez jakýchkoliv pochyb, bez ostychu či pocitu trapnosti naprosto se všim. Toto je skutečně důležitým požadavkem praktikování Nového zjevení, aby se mohlo vyhnout pasti negativního stavu.

V pozitivním stavu Stvoření je tento princip integrální částí jeho životního stylu a nikdo tam nedělá nic, aniž by to nejdříve nekonzultoval s Pánem Ježíšem Kristem. V negativním stavu - jako vždycky - je pravdou přesný opak. Nikdo či jen nepatrný počet tvorů tak činí. A ti, co to dělají, činí to způsobem nenáležitým, pro nepravé důvody a nedůsledně, jen když jsou v nesnázích.

V tomto bodě se naznačuje, že je třeba naučit, jak náležitě komunikovat s Pánem Ježíšem Kristem. Prostředky a podmínky pro toto spojení byly popsány v knize „Kdo jsi a proč jsi zde?“ a v páté kapitole této knihy.

9. Nové zjevení nebudou šířit knězi z kazatelen v kostelích ani v rádiu, v televizi a ani na jiných místech veřejných shromáždění. Bude třeba se naučit spoléhat se na signály z vlastní niternosti ve všech věcech pravdy, z přítomnosti Pána Ježíše Krista v ucelené pravé mysli. Kazatelé neznají pravdu. Jen Pán Ježíš Kristus zná pravdu, jsa Sám/Sama Absolutní pravdou. Proto je životně důležité a osudově závažné, aby každý přijal fakt Nového zjevení, že nemůže být objevena žádná pravda v žádném jiném zdroji než ve vlastní duchovní niternosti nebo ve zdroji Nového zjevení, jímž je Pán Ježíš Kristus.

Principem zde je naučit se verifikovat vše v životě ve vlastní niternosti s Pánem Ježíšem Kristem – jak bylo již naznačeno shora. Toto je zvláště pravdou s ohledem na principy Nového zjevení. Každý je pobízen a povzbuzuje se k tomu, aby konal niternou

pout' do své Nejniternější duchovní mysli a z pozice integrace všech aspektů jedné mysli, z přítomnosti Pána Ježíše Krista v té integraci, prozkoumával vše ohledně pravého zdroje Nového zjevení.

Tento přístup však bude účinný jenom tehdy, je-li tu posvátná touha naučit se pravdě a znát pravdu v zájmu pravdy, kvůli samotnému principu, bez jakéhokoliv nízkého důvodu či zaujatosti: Ne pro to, aby se prokázala pravdivost vlastního systému víry, ať je čímkoliv, a ne kvůli tomu, aby se neschvalovalo Nové zjevení; ba ani proto, aby se dokázala pravdivost Nového zjevení a vyjádřil se nesouhlas s jinými koncepty, představami, názory, náboženskými a filozofickými směry, nýbrž čistě a jediné za tím účelem, aby se poznala a praktikovala pravda. Přistupuje-li někdo k otázce verifikování čehokoliv, nejen pravdivosti Nového zjevení, z tohoto náležitého stanoviska, pak nebude nikdy sveden ne scestí, ani mu nikdy nebude odmítnuta pravdivá odpověď.

A ačkoliv Nové zjevení může v jakémkoli daném časovém okamžiku přenášet jen jedna osoba, kterou pro tento účel určil Pán Ježíš Kristus, potvrzení jeho pravdivosti a platnosti musí vycházet z pravých niter mnoha individuí, která touží, žízni a dychtí po pravdě v zájmu pravdy a kvůli životu v pravdě a jejímu praktikování.

V pozitivním stavu stvoření, hned po vyslovení těchto slov Pánem Ježíšem Kristem a po jejich zapsání zprostředkovatelem přenosu Petrem, dochází okamžitě k jejich verifikaci a validaci ze strany Pána Ježíše Krista z pozice soukromého, osobního a intimního stavu, jaký příslušníci pozitivního stavu mají vůči Němu/Ní ve své Nejniternější duchovní mysli. Jakmile se pravda Nového zjevení ověří a jakmile se potvrdí, že jde o pravé Slovo Pána Ježíše Krista, ihned se uvede do praxe a jejich životní styl se podle něj pozmění.

V negativním stavu a na vaší planetě je situace jiná. Zvláště na vaší planetě bude po nějakou dobu jen velmi málo lidských tvorů vědět, že je vůbec něco jako Nové zjevení. Všichni ti, co o něm vědí, budou muset nejdříve překonat „přirozenou“ tendenci jej odvrhnout jako něco, co není slučitelné s tím, co měli za pravdu dříve. Takže než přijmou Nové zjevení, bude třeba, aby ochotně, ze své svobodné vůle a volby vyjádřili soustavnou touhu být svobodnými od veškeré závislosti na všech vírách, názorech, míněních a životních stylech, jakým se dříve věnovali. Až upřímně vysloví tuto touhu, pak mohou požádat o vysvobození, vyčištění a očistění od toho všeho a nahrazení pravdou Nového zjevení jako Nového Slova Pána Ježíše Krista. Jenom tehdy mohou vstupovat všechny jeho principy a ovlivňovat jejich každodenní žití.

Můžete být ujištěni, že ti lidští tvorové na vaší planetě, kteří upřímně a pocitově touží znát a praktikovat skutečnou duchovní pravdu v zájmu principu – dostanou příležitost setkat se s Novým zjevením – když ne během jejich života na planetě Nula, pak hned po svém příchodu do mezisvěta duchů. Ti v peklech a jiných oblastech zóny vymístění, co vyjádří takovou touhu, budou přivedeni do speciálního pásma mezi pekly a mezisvěttem, kde ve stavu úplné objektivnosti a neutrality budou seznámeni s Novým zjevením a kde budou mít příležitost jeho prostřednictvím konvertovat do pozitivního stavu.

Tímto dnem počínaje, ve chvíli, co se tato slova zapisují a čtou, nikdo se nemůže obrátit do pozitivního stavu jinými prostředky než prostřednictvím principů Nového zjevení.

Přístup k Novému zjevení je plně otevřen ve všech peklech i v jiných oblastech zóny vymístění v té samé chvíli, jak probíhá jeho transmise. Pouze na planetě Nula je

v tomto ohledu omezení. Jak bylo dříve zjeveno, negativní stav na vaší planetě musí úplně vyhrát dříve, než se Nové zjevení bude moci plně přijímat a rozšiřovat.

Jak vidíte, je možná skutečná praxe Nového zjevení pouze z pozice touhy znát pravdu za účelem jejího praktikování a prožívání v zájmu principu. Toto je reflexí postoje Pána Ježíše Krista. Pán Ježíš Kristus má vztah ke každému, miluje každého, chce to nejlepší pro každého atd. pro žádný jiný důvod či zásluhu než jen kvůli principu, neboť tak činiti je to pravé. Tento postoj nemá nic „za lubem“. Žádné požadavky, žádné podmínky, odměny a očekávání nejsou součástí tohoto postoje. A ačkoliv skutečnost vzájemného oplácení všeho toho, co Pán Ježíš Kristus nabízí ve Svém postoji, přináší všelijaké pozitivní a dobré důsledky, odměny, krásné pocity a mnohé jiné znaky blaženosti, přece jen se to činí ne kvůli nim, ale v zájmu principu, pro lásku k pravdě.

Tento duchovní zákon, mnohokrát opakovaný, může být považován za ústřední téma v praktikování Nového zjevení na jakékoliv úrovni Stvoření, v zóně vymístění i na planetě Nula. Žádná výjimka, žádná výhrada neexistuje s ohledem na tento zákon.

10. Hlavní tři duchovní zákony nepodmínečné lásky a moudrosti vůči Pánu Ježíši Kristu, vůči jiným a vůči sobě samému mohou se uplatnit, zpřítomnit a uskutečnit pouze v rámci životního stylu, jakému se dává přednost a jaký se prožívá. Protože je jenom jeden Bůh, a tím je Pán Ježíš Kristus ve Své Nové přirozenosti, veškerá láska má směřovat k Němu/Ní. Milovat nějakého jiného pomyslného boha, ve skutečnosti nejsoucího, znamená nemilovat nikoho. To značí milovat své vlastní představy a touhy vlastního bláznivého srdce, což značí milovat sama sebe kvůli sobě. Taková láska je ve skutečnosti maskovanou nenávisť vůči všem a všemu jinému.

Potíže s přijetím těchto faktů o Pánu Ježíši Kristu a požadavků milovati jenom Jej/Ji kvůli principu, se budou od tohoto okamžiku považovat za znak, že jedinec ve skutečnosti miluje jenom sama sebe. Ten, kdo touží milovat pravého Boha kvůli principu, je přirozeně vybaven zvláštními duchovními čidly, která jej uschopní odkrýt okamžitě, co je skutečná pravda a přijmout ji s velkým nadšením a vděčností. Takový jedinec nebude nikdy mít potíže s přijetím pravdy Nového zjevení jako pravého Nového slova Pána Ježíše Krista a s věčnou nepodmínečnou láskou k Pánu Ježíši Kristu a Jeho/Její Nové přirozenosti.

Mnozí lidští tvorové budou považovat toto sdělení za odsouzení všech, kteří budou mít nesnáze s přijetím nebo kteří šmahem odmítnou Nové zjevení a Novou přirozenost Pána Ježíše Krista. Budiž nyní dáno všem na vědomí, že každý bez výjimky či výhrady v určité a vhodné chvíli dostane možnost poznat pravdu Nového zjevení a Novou přirozenost Pána Ježíše Krista zkušenostně a osobně. Nikomu nebude uzavřen přístup k těmto faktorům. Avšak je to věcí svobodné volby – přijmout či odvrhnout tuto zkušenost. Nikdo nemůže být donucen v něco věřit. Je to záležitostí zvolené osobní náchylnosti přijmout či zapřít a odmítnout to či ono bez jakéhokoliv donucování. Ve skutečnosti této volby je její následek. Není to pravda Nového zjevení, která někoho odsuzuje, nýbrž jeho zvolený postoj vůči němu a vůči Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista, co tak činí.

Nové slovo Pána Ježíše Krista – Nové zjevení, se nedává za žádným jiným účelem, než aby nabídlo každému spasení (pokud jde o lidi v negativním stavu) nebo novou možnost pro růst, zvelebení a duchovní progresi (pokud se to týká lidí v pozitivním stavu). Pán Ježíš Kristus vždy přichází s něčím pokrokově novým, aby splnil tento účel. V takovém úsilí není náznak odsouzení myslitelný. Nicméně logické konsekvence jakékoliv volby se musí jasně formulovat, aby se tak zobrazilo vše, co se nemá volit.

Avšak když si to někdo přece jen zvolí, pak je to jeho zodpovědnost i akt sebe - ztracení. Nikdo nemůže být viněn za volbu někoho jiného. Toto je přirozeností života v obecném smyslu. Tento fakt se může uplatňovat multiverzálně.

11. Jak víte, každý typ života, v němž se jedinec ocitá v jakémkoliv daném okamžiku a místě či stavu, slouží nějakému důležitému účelu. Aby se ten život sladil s principy Nového zjevení, má se užívat a žít v souzvuku s principem umírněnosti. Jakákoliv krajnost, ať je čímkoliv, je negativní povahy.

Pokud se náležitě učíte směřovat vlastní život, pak je dovoleno dělat a zakusit cokoli a účastnit se čehokoliv, co si přejete. Není třeba užít jakýchkoli omezení v žádném ohledu. Život v souladu s Novým zjevením není životem v klášteřích, v úkrytu, na poušti nebo vysoko v horách, ani v nějakých vnějších obřadech a obětování vlastních potřeb, ať jsou jakékoliv – nýbrž životem v normálních, každodenních činnostech spolu se všemi jinými jedinci, v plnění závazků spojených se zaměstnáním a s opatrováním všeho nutného pro udržování toho života v jakékoliv modalitě, formě a za všech okolností. Jelikož jste přijali tento svůj zvláštní život na základě svobodné volby, přijali jste taky i potřebu péče o ten život. Jinými slovy, jak již bylo formulováno v kapitole dvanácté této knihy, jste plně zodpovědní za svůj život a za jeho udržování bez ohledu na to, kde jste a jaký typ života je vámi prožíván. Pečovat náležitě s pocitem zodpovědnosti o vlastní život ve všech jeho aspektech rovnou měrou má spásnou kvalitu pro ty, co se nacházejí v negativním stavu a na planetě Nula.

Jak víte, negativní stav je ničitelem života v jakékoliv z jeho forem a podmínek. Proto cenit si vlastního života, zmírňovat jej a pečovat o něj se vší zodpovědností znamená podkopávat úsilí negativního stavu v tomto ohledu. A v tom je jeho spásná jakost. Pro ty praktikanty Nového zjevení, co zatím žijí na místech nebo v podmínkách, kde vládne negativní stav, dělat právě toto znamená samo o sobě jeden z mnohých způsobů, jak překonávat a ovládat negativní stav. Toto je velmi mocná zbraň v zápase s mrtvým životem negativního stavu a s lidským životem.

Ujmutím se plné zodpovědnosti za vlastní život a jeho náležitou uměřeností a kontrolou, odebíráte moc negativnímu stavu a lidskému způsobu života a prosazujete svoji vlastní pozici skutečného pána tohoto života. Tento krok je zvláště korunován úspěchem, jestliže po nabytí kontroly nad vlastním životem jej podrobíte Pánu Ježíši Kristu, takže On/Ona se posléze stane Absolutním Pánem vašeho života. Tímto skutkem se docílí pravý život pozitivního stavu, jenž je uspořádán a uzpůsoben dle principů Nového zjevení.

V pozitivním stavu Stvoření je zodpovědnost za život a jeho usměrňování integrální částí života jeho příslušníků, který je nyní pozměněn ve shodě s Novým slovem Pána Ježíše Krista – Novým zjevením.

12. Praktikování Nového zjevení se může vidět i ve způsobu, jakým se projevuje postoj vůči všem a všemu kolem. Za každou cenu máte si zachovat duchovní svobodu a nezávislost bez závazků vůči ničemu jinému než Pánu Ježíši Kristu a pozitivnímu stavu.

Za žádných okolností se nemáte omezovat oddáváním se jakýmkoli dočasným, přechodným a bezcenným ideám, konceptům, filosofiím, politickým názorům a náboženstvím, hmotným statkům či čemukoliv nabízenému v takové hojnosti negativním stavem. Pokud vůbec možno, vyhýbejte se jakémukoliv poměru, který je

ohraničující, omezující, zavazující a uvěznující, ale také se vyhýbejte vlastnímu donucování, omezování, ohraničování jiných.

Respektování své vlastní svobody a nezávislosti vyžaduje i respektování svobody a nezávislosti všech jiných. Pouze takto stvrzujete opětovně, že jste svobodní a nezávislí. Pociťujete-li nebo projevujete-li potřebu vzdát se těchto vzácných duchovních statků v zájmu někoho či něčeho jiného, z jakýchkoliv příčin a důvodů, nebo máte-li potřebu kontrolovat a manipulovat svobodu a nezávislost jiných lidí, činíte je závislými na vás, pak jste otrokem takových potřeb. Ztratil jste svou svobodu a nezávislost. Aby se zabránilo této možnosti, praktikantům Nového zjevení se radí, aby postoupili svou svobodu a nezávislost Pánu Ježíši Kristu. Paradoxně takovým skutkem se stávají vpravdě svobodnými a nezávislými.

Neexistuje žádná opravdová svoboda a nezávislost bez Pána Ježíše Krista, protože On/Ona je tím jejich pravým Absolutním zdrojem. Relativní sentientní entity či lidští tvorové všech druhů mohou mít jen relativní svobodu a nezávislost. Jakékoliv relativní rozpoložení nemůže obsahovat žádnou platnost svého stavu. Ta může přijít jen z Absolutního stavu. Takže ponechány samy sobě, nemohou sentientní entity nikdy být vskutku svobodnými a nezávislými v absolutním smyslu. Pouze v tomto absolutním smyslu může se prožívat pravá svoboda a nezávislost. Aby se toto docílilo, je nutno vzdát se vlastní relativní svobody a nezávislosti v zájmu Pána Ježíše Krista, který je v Absolutním stavu Absolutní svobody a nezávislosti, a z té pozice se stát doopravdy svobodným a nezávislým. Neexistuje žádný jiný pramen pro takový druh svobody a nezávislosti.

Jakmile se toto vykoná, pak máte poprosit Pána Ježíše Krista, aby vás ochránil před zaplacením se do situací a všelijakých vztahů, které by vás připravily o vaši svobodu a nezávislost a okradly o nejdůležitější náležitý poměr s Pánem Ježíšem Kristem. Jak víte, nic nemůže nahradit a zastoupit vztah s Pánem Ježíšem Kristem. Pouze z pozice toho vztahu se můžete bezpečně stýkat s každým a se vším jiným. Ve skutečnosti se z této pozice vytváří vztah od Pána Ježíše Krista v sobě k Pánu Ježíši Kristu v jiných. Takový poměr je vztah ze svobody a nezávislosti vůči sobě a nezávislosti. Neexistuje žádné nebezpečí vzájemného zotročení nebo ztráty svobody a nezávislosti. Tento krok v praktikování Nového zjevení platí multiverzálně.

13. Tento bod je rozšířením bodu 12. Pojednává o otázkách oddanosti. Nejnebezpečnějším aspektem jakékoliv formy oddanosti je neochota a zdráhání se či kolísání, ba dokonce i neschopnost vzdát se něčeho nebo někoho, co vyčerpalo a kdo vyčerpalo svou užitečnost. Lidští tvorové vyvíjejí tendenci lpět zoufale na předmětu své oddanosti, ať je jakékoliv formy či tvaru. Duchovně nejvíc škodícími jsou formy oddanosti vlastním systémům víry, náboženství či životních stylů. Zabraňují progresi, růstu a pokročení k další úrovni duchovní uvědomělosti. Oddanost pouze jedné formě života, jako je na příklad lidský život, činí jedince subjektem jeho utrpení, bídy a přijetí jeho negativních aspektů, které se pohodlně považují za dobré a pozitivní – jako by jiný typ života neexistoval. Ulpění na zevnějších tretkách, mazlíčcích, místech či materiálních statcích vás okradá o vzácné zásoby energie, jež se stravuje neužitečnou podporou těchto lpění namísto vyšších duchovních hodnot.

Vhodným postupem v tomto ohledu je být vždy otevřeným všem zkušenostem a těšit se ze všeho, co je přístupné, a užívat to za dobrým a pozitivním účelem, aniž by se na tom lpělo.

Aby se takovým léčkám oddanosti vyhnulo, radí se vám vzdát se jich pro Pána Ježíše Krista a poprosit Je/Ji, aby se stal jediným středem a smyslem vašeho života. Jako následek budete moci z této pozice mít vše, co potřebujete a chcete, bez nebezpečí, že na tom budete nepotřebně lpět.

Jiným aspektem tohoto kroku je požádat Pána Ježíše Krista, aby vás osvobodil ode všech potřeb, choutek a tužeb, jež jsou v nesouladu s vůlí Pána Ježíše Krista s ohledem na váš jedinečný život. Tak se vaše mysl nepošpiní ničím nebezpečným vašemu životu. Pouze Pán Ježíš Kristus ví, co jsou vaše skutečné potřeby. Ať ty potřeby jsou vašimi potřebami. Ačkoliv tento krok platí multiverzálně, má nesmírný význam pro lidské tvory na planetě Nula i pro všechny ostatní v zóně vymístění.

Vyhýbat se formám takového lpění znamená potírat moc a vládu negativního stavu. Toť způsob, jakým praktikant Nového zjevení - mimo jiné – může být pánem svého života a negativního stavu než aby negativní stav byl pánem nad ním.

14. A konečně: musíte si pamatovat, že všechny věci pominou. Ani jediná okolnost, ani jediný stav, proces, žádné místo či cokoliv není permanentní a uzavřeno v sobě navěky. Vše je měnitelné, modifikovatelné a nahraditelné. Jediné, co je navěky permanentní, je váš vztah k Pánu Ježíši Kristu. Vždyť přece On/Ona je Zdrojem vašeho života. Toto je jediným faktem, který se nikdy nemůže změnit. Dokonce lidští a jiní tvorové, zfabrikovaní pseudotvůrci, závisí ve svém vlastním typu života na tom Zdroji, jak již bylo několikrát uvedeno na stránkách této knihy. Díky tomuto neměnitelnému faktu, nic není důležitější v multivesmíru, než váš vztah s Pánem Ježíšem Kristem a Jeho/Její Novou přirozeností a jak ovlivňuje váš život a způsob jeho žití. Na tomto faktoru závisí váš osud a místo v jsoucnu a bytí. Čím bližší a lepší je váš poměr k Pánu Ježíši Kristu, tím lepší a šťastnější je váš život. A naopak, ovšem.

Je-li jediným pramenem veškerého vašeho štěstí, potěšení, radosti, rozkoše, lásky, dobroty, moudrosti, pravdy a pravého poznání Pán Ježíš Kristus, pak je jenom logické, že čím lepší je váš vztah s Ním/Ní, tím více máte podílu a zisku na těchto vynikajících attributech. Čím horší je ten vztah, tím méně se vám dostává těch atributů a pozitivních prožitků. Tato situace je přirozeným důsledkem životního jsoucna a bytí. Jelikož žádný jiný zdroj života není a neexistuje, je jen přirozené usoudit, že přehlížení toho zdroje může přinést všechno, co není obsaženo v tom životě.

Naštěstí, ačkoliv se skutečnost jediného pravého zdroje opravdového života nikdy až na věčnost nemůže změnit – toto je Absolutní pravda – váš vztah k tomu Zdroji se může změnit kdykoliv, jakmile vyslovíte touhu po takové změně. V tomto ohledu je nutno, abyste rozlišovali mezi stavem tohoto vztahu a procesem tohoto vztahu. Stav tohoto vztahu se nikdy nemůže měnit. Život, či jeho Zdroj, žádá na vás, abyste s ním navázali vztah. Toto je stav a podmínka vašeho bytí na živu. Jinými slovy, jelikož žijete a jste na živu, činíte tak kvůli vztahu k tomuto životu. Pramenem pravého života je tedy Pán Ježíš Kristus. Inherentní faktu vašeho života a žití je potřeba ustanovit poměr s Pánem Ježíšem Kristem. Dokonce i když z nějakého důvodu odmítnete a popřete Pána Ježíše Krista jako jediný Zdroj života, přece jen máte k Němu/Ní vztah tímto odmítnutím a popřením. Toto je vztahem. Toť stav, který je neměnitelný. Avšak proces toho vztahu je vždy měnitelný. Můžete změnit modalitu vztahu k Pánu Ježíši Kristu i s Pánem Ježíšem Kristem kdykoliv podle vlastního uvážení i jakýmkoli způsobem podle libosti. To je výsada daná Pánem Ježíšem Kristem každému jako věčný, neodvolatelný a neodcizitelný dar. Můžete činit s tím darem, co je vám libo. Avšak způsob, jakým ten dar užíváte, rozhoduje o vašem postavení a umístění v jsoucnu a bytí, které vyplývá z vašich výběrů, jaké děláte denně vzhledem k tomu, jaký si přejete

mít vztah s Pánem Ježíšem Kristem, jako jediným zdrojem pravého života. Opětovně řečeno: Nic není důležitějšího v jakémkoliv životě. Tento krok může být považován za jeden z nejdůležitějších faktorů při praktikování Nového zjevení. Je platným pro všechna jsoucná a bytí všude a v každém čase bez výhrad a výjimek.

„Má-li kdo uši k slyšení, ať tedy slyší, co Pán Ježíš Kristus zjevuje v této kapitole.“